Cinquanta-tres anys de lideratge

Per PepMaria el dc., 15/05/2013 - 09:00

A principis de maig de 2013 l'Agustí (81 anys) i la Maria Dolors (80 anys) han celebrat cinquanta-tres anys de matrimoni. Quan es van casar l'any 1960 feia 10 anys que festejaven. L'Agustí va estudiar Dret i gairebé tota la seva vida laboral va treballar en una editorial. La Maria Dolors va estudiar magisteri i gairebé tots la seva vida laboral va cuidar-se de la casa i l'educació dels fills. Tenen tres fills i cinc néts. La seva salut no és pas "de ferro": entre tots dos prenen unes quantes pastilles cada dia, i necessiten ajut en la vida de cada dia. Però, tal com diu irònicament la Maria Dolors : "En aquesta edat, qui no té res és que no hi és". Els agrada llegir el diari, veure notícies i pel·lícules, i trobar-se amb els amics, tot i que la salut no els ajuda per a sortir de casa fàcilment. Segueixen molt de prop les vides dels fills i néts, i preguen per ells cada matí i cada vespre.De vegades en la nostra societat es lloa la bellesa, la joventut, la capacitat de fer coses, fer viatges, liderar projectes. I en canvi, la gent gran com l'Agustí i la Maria Dolors no responen a aquestes expectatives. Tanmateix, les seves vides ens parlen de coses que no solem escoltar en les vides de la gent més activa. En primer lloc, les seves limitacions físiques ens parlen d'una història marcada per joies i penes que els han deixat senyals al cos. Cada arruga, cada tremolor, cada pas insegur, cada oblit, ens parla d'unes vides gastades per la feina, per la cura dels fills, per la cura dels seus propis pares envellits i per la convivència de parella. També ens parlen dels canvis històrics que han sofert amb desgast: des de la guerra civil quan eren petits, fins a la crisi econòmica actual, passant per quaranta anys de franquisme, la transició a la democràcia i el debat sobre la consulta sobiranista. Diu Eduardo Galeano: "Estamos orgullosos de tanto dolor que por tanto amor pagamos". L'Agustí i la Maria Dolors poden estar orgullosos de les seves limitacions, perquè són fruit d'un amor molt gran, i que dura molt de temps. Dit d'una altra manera: l'arruga és bella perquè parla de l'essencial, parla d'una vida densa, lliurada als altres.En segon lloc, els cinquanta-tres anys ens parlen de fidelitat. De la fidelitat de l'un a l'altre, a través de tantes vicissituds, conflictes, perdons, acceptacions, incomprensions, estats d'ànim eufòrics o deprimits: "en la riquesa i en la pobresa, en la salut i la malaltia, tots el dies de la vida", tal com es van prometre fa més de mig segle. I de l'escreix de fidelitat que Déu ha mostrat en les seves vides: ells que han sabut llegir cada circumstància com una crida de Déu a acceptar, agrair i estimar, fossin quines fossin les condicions que la vida els imposava. I finalment, el seu present ens parla de lideratge: d'anar al davant, d'estar obrint camí. És cert que en algunes coses els fills els han d'aconsellar i donar suport: com si haguessin de fer de pares dels seus pares. Però, tal com molt bé diu el fill mitjà, en l'essencial l'Agustí i la Maria Dolors segueixen essent els pares: segueixen liderant la família. Segueixen al davant, obrint pas cap al futur i explorant un territori - la vellesa- que als fills i els néts resta inexplorat.Agustí i Maria Dolors: moltes felicitats de part del vostre fill petit.